

Man gik da til:

Anden behandling af forslag til lov for Færøerne om vaccination mod difteri og stivkrampe.

(Første behandling findes i tidenden sp. 1995; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 191).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Ordføreren (Mørk): Jeg kan på hele udvalgets vegne indstille lovforslaget til vedtagelse uforandret.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1—4 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg stiller forslag om, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om udskydelse af den 11. almindelige vurdering til ejendomsskyld og grundskyld.

(Første behandling findes i tidenden sp. 2416).

Der var til denne behandling stillet følgende ændringsforslag:

Af finansministeren:

Til § 2.

Som nyt stykke tilføjes:

„Optages en ejendom til omvurdering pr. 1. oktober 1955 på ejerens begæring, afholdes udgifterne ved en sådan omvurdering af det offentlige.“

Lovforslagets paragraffer, det stillede ændringsforslag og spørgsmålet om lovfor-

slagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Finansministeren (Kampmann): Ved første behandling af dette lovforslag henstillede det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Ullerup) til mig, at der optoges en bestemmelse i lovforslaget om, at ejendomme, om hvilke det må antages, at de er vurderet højere end salgsværdien, efter vedkommende ejers begæring kan optages til omvurdering pr. 1. oktober i år på det offentlige bekostning. Jeg har ment at kunne imødekomme denne henstilling og derfor stillet et ændringsforslag til § 2, hvorefter der til denne paragraf som et nyt stykke tilføjes:

„Optages en ejendom til omvurdering pr. 1. oktober 1955 på ejerens begæring, afholdes udgifterne ved en sådan omvurdering af det offentlige.“

Priserne for udlejningsejendomme lå i 1950 kun ubetydeligt over vurderingen og har siden da kun vist ringe stigning, særlig i hovedstaden. Der er gennem årene forekommet tilfælde, hvor udlejningsejendomme i hovedstaden er solgt til lavere pris end vurderingen i 1950. Det gælder ikke alene de af det ærede medlem omtalte slum-ejendomme, men forekommer også for almindelige ældre udlejningsejendomme. Den mulighed kan foreligge, at de pågældende ejendomme har været vurderet rigelig højt i 1950, eller at ejendommene er undergået forringelse siden. I sådanne tilfælde har ejeren efter loven adgang til at begære omvurdering og få ejendommene ansat til deres rigtige værdi efter prisforholdene i 1950, men efter ejendommens nuværende tilstand og forhold.

Det har efter den gældende lov været ejeren selv, der skulle betale for en sådan omvurdering, som efter de fastsatte takster i hovedstaden vil koste 14 kr. plus nogle få kroner til kontorudgifter. Skattelovkommissionen har foreslået, at omvurdering efter ejers begæring skal afholdes på det offentlige bekostning ligesom omvurderinger iøvrigt, og jeg finder, at en hertil svarende regel formentlig uden betænkelighed kan indføres i forslaget.

Kai Jensen: Det af den højtærede finansminister stillede ændringsforslag til § 2 kan jeg på mit partis vegne anbefale.